

Blanka Lipińska

Acea zi

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

* * *

Yahtul a ancorat în portul Fiumicino. Sosia doamnei mele era încă la bord. Atribuția ei era simplă – trebuia doar să fie.

– Bag-o pe Laura în mașină și trimite-o la mine, i-am spus la telefon lui Domenico, aflat la Roma.

– Slavă Domnului... a oftat tânărul. Deja a devenit enervantă. L-am auzit închizând ușa după el. Nu știu cât de mult te interesează, dar a întreat de tine.

– Nu te duce cu ea, i-am răspuns, ignorându-l. Ne vedem la Veneția. Odihnește-te.

– Nu mă întrebi ce a spus? a insistat Domenico. Îi auzeam veselia în glas.

– Crezi că mă interesează? am întreat cât se poate de serios, chiar dacă eram la fel de curios ca un copil să știu despre ce vorbiseră.

– Că îi e dor de tine. Afirmația asta scurtă mi-a strâns stomacul. Așa cred.

– Asigură-te că pleacă în cel mai scurt timp posibil.

Am închis telefonul și m-am uitat spre mare. Încă o dată mă cuprindea panica din cauza acestei femei. Sentimentul ăsta era prea străin pentru a-l putea defini și opri.

Am alungat-o pe fata care părea a fi Laura, dar îi ordonasem să fie tot timpul în apropiere. Habar nu aveam dacă va fi nevoie de ea vreo clipă. Potrivit

rapoartelor lui Matos, Flavio se întorsese pe insulă cu mâinile împușcate, dar în afară de asta nu se mai întâmplase nimic. De parcă întreaga situație cu Nostro nici nu ar fi avut loc. Informațiile limitate pe care le promisem nu m-au satisfăcut, așa că am trimis oamenii mei acolo, care mi-au confirmat tot ce aflasem.

La prânz, am avut o teleconferință cu niște oameni din Statele Unite. Trebuia să fiu sigur că vor participa la Festivalul de Film de la Veneția. Aveam nevoie să mă întâlnesc cu ei între patru ochi. Comandarea unui alt transport de arme pe care urma să le vând în Orientul Mijlociu necesita prezența mea.

— Don Torricelli? a întrebat Fabio, strecurându-și capul în cabina mea, iar eu am dat din mână, terminând apelul. Doamna Biel este la bord.

— Să pornim, am spus, ridicându-mă.

Am ieșit pe puntea superioară și m-am uitat în jur. Când mi-am văzut femeia îmbrăcată ca o adolescentă, am strâns din pumni și din dinți. *Pantalonii scurți și tricoul microscopic nu se potrivesc alesei capului unei familii siciliene*, mi-am zis.

— Ce dracu' ai pe tine? Arăți ca... M-am oprit când am văzit sticla de șampanie aproape goală. Fata s-a întors, iar, când s-a izbit de pieptul meu, a căzut inertă pe canapea. Iar era beată.

— Arăt cum vreau și nu te privește, a mormăit fluturând din brațe, ceea ce m-a amuzat puțin. M-ai lăsat fără o vorbă și mă tratezi ca pe o marionetă cu care te joci când ai chef. A întins un deget spre mine, încercând fără succes, dar încântător să se ridice de pe scaun. Astăzi marioneta are chef să se distreze singură.

Clătinându-se, s-a îndreptat spre pupă, pierzându-și pantofii pe drum.

— Laura..., am început râzând, pentru că nu mă mai puteam opri. Laura, la dracu'!

Râsul mi s-a transformat în mârâit când am văzut-o apropiindu-se periculos de marginea iahtului. M-am dus spre ea, strigând:

— Oprește-te!

Ori nu mă asculta, ori nu mă auzea. La un moment dat, a alunecat. Sticla i-a picat din mână, iar ea, fără să-și mențină echilibrul, a căzut în apă.

— Băga-mi-aș...! Am început să alerg. Mi-am dat jos pantofii și am sărit în apă. Noroc că Titanul naviga încet, iar fata căzuse pe laterala iahtului. Câteva secunde mai târziu, o aveam deja în brațe.

Din fericire pentru mine, Fabio văzuse tot incidentul și, când iahtul s-a oprit, mi-a aruncat colacul de salvare legat de o frânghie și m-a tras la bord. Fata nu respira.

Am început să o resuscitez. Manevrele și respirațiile care au urmat n-au ajutat-o.

— Respiră, fir-ar să fie!

Eram exasperat. O apăsam tot mai tare și îi suflam aer în plămâni, din ce în ce mai disperat.

— Respiră! am strigat în engleză, gândindu-mă fără sens că poate o să mă înțeleagă. Apoi a luat o gură de aer și a început să tușească.

I-am mângâiat fața și i-am privit ochii pe jumătate conștienți, care încercau să mă privească. Am luat-o în brațe și m-am îndreptat spre cabină.

— Să chem doctorul? a strigat Fabio.

— Da, trimite un elicopter după el.

A trebuit s-o duc pe Laura jos, să fiu singur cu ea și să mă conving că este în siguranță. Am întins-o pe pat și m-am uitat insistent la fața ei palidă, căutând confirmarea că n-a pățit nimic.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat încet.

Aveam senzația că o să-mi pierd cunoștința într-o clipă. Capul îmi duduia, iar inima îmi bătea nebunește. Am îngenuncheat lângă ea pe podea și am încercat să mă calmez.

— Ai căzut de pe punte. Slavă Domnului că nu navigam mai repede și că ai căzut într-o parte! Ceea ce nu schimbă faptul că aproape te-ai înecat. La naiba, Laura, îmi vine să te omor și, în același timp, sunt recunoscător că trăiești...

Mi-am plecat capul, încleștându-mi fălcile. Durerea de cap insuportabilă îmi răpea capacitatea de a gândi logic.

Laura mi-a atins ușor obrazul cu degetele, ridicându-l în așa fel încât a trebuit să o privesc.

— M-ai salvat?

— Bine că am fost atât de aproape. Nici nu vreau să mă gândesc ce s-ar fi putut întâmpla. De ce ești atât de neascultătoare și de încăpățânată...? Frica pe care am simțit-o spunând asta era ceva cu totul nou. Niciodată în viață nu îmi mai făcusem astfel de griji pentru cineva.

— Aș vrea să mă spăl, a spus.

Când am auzit-o, aproape că am izbucnit în râs. Era cât pe ce să moară, iar ea se gândea că e plină de apă sărată. Nu-mi venea să cred ce auzeam. Totuși, nu aveam nici puterea, nici dorința de a ne certa acum, voiam doar să o am aproape, să o îmbrățișez și să o protejez de toată lumea. Încă mă gândeam la ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi fost mai departe și dacă barca ar fi navigat mai repede...

M-am oferit instinctiv să o spăl, iar în clipa în care nu a protestat, am dat drumul la apă în baie și m-am întors pentru a o ajuta să se dezbrace. Eram concentrat și nu mă gândeam la ceea ce urma să văd. Abia după o clipă mi-am dat seama că o am goală în față. Spre surprinderea mea, nu mă impresiona. În primul rând, era în viață.

Am luat-o în brațe și m-am dus spre apa caldă. În timp ce se sprijinea de pieptul meu, mi-am cuibărit capul în părul ei. Eram furios, speriat și... al naibii de recunoscător. Nu voiam să vorbesc cu ea, nici să discutăm și, cu siguranță, nici să ne certăm. Eram absorbit de prezența ei. Fără să fie conștientă de gest, și-a lipit obrazul de mine. Nu-și dădea seama că tot ce se întâmplase în ultimele zile era din vina ei. Încetul cu încetul, realizam că totul se schimba în viața mea. Nu va mai fi ușor să fac afaceri, pentru că dușmanii mei știu deja că am un punct slab: ființa minusculă pe care o țin în brațe. Nu eram pregătit pentru asta și nimeni nu ar fi putut să ne pregătească nici pe mine, nici pe ea pentru ceea ce urma să ne aducă viitorul.

Încet și în liniște, i-am spălat fiecare parte a corpului, spre surprinderea Laurei, fără a avea erecție, ba chiar fără să încerc să o ating într-un mod erotic.

Am uscat-o și am așezat-o pe pat, sărutând-o ușor pe frunte. Înainte să-mi desprind buzele de pielea ei, deja dormea. I-am verificat pulsul, de teamă să nu-și fi pierdut iar cunoștința. Din fericire, era regulat. Am rămas așa o clipă privind-o, până când am auzit sunetul elicopterului. M-am mirat, dar mi-am adus aminte că eram destul de aproape de țarm.

După ce i-a citit fișa medicală și a consultat-o, doctorul a constatat că Laura nu era în primejdie. I-am mulțumit pentru efort și m-am întors în cabina mea.

Noaptea era caldă și liniștită. Liniștea era cea de care aveam nevoie. Am tras o liniuță din drog și, cu paharul de băutură preferată, m-am așezat în jacuzzi. Am alungat toți servitorii, ordonându-le să rămână în aria de serviciu și m-am bucurat de singurătate. Nu aveam chef să mă gândesc sau să reflectez la altceva în afară de pacea care, cel puțin aparent, mă cuprinsese. După câteva minute în întuneric, am zărit-o pe Laura care, îmbrăcată într-un halat alb imens, se uita în jurul punții. Mă bucuram să o văd. Dacă se trezise, însemna că deja se simțea mai bine.

— Ai dormit bine? am întrebat. La auzul vocii mele, fata a tresărit de frică. Văd că ți-ai mai revenit. Poate vrei să mi te alături.

S-a gândit o clipă, privindu-mă calm. Nu părea să se lupte cu gândurile ei. Știam că halatul o să cadă îndată pe podea.

A intrat în apă și s-a așezat goală în fața mea, iar eu mă delectam cu vederea ei și cu gustul băuturii perfecte. Tăceam, în timp ce-i studiam chipul frumos, ușor obosit. Avea părul dezordonat și buzele puțin umflate. Brusc, și-a schimbat poziția, ceea ce m-a luat prin surprindere. S-a așezat pe genunchii mei, împingându-se cu putere, gest la care penisul meu a reacționat într-o secundă. Iar când m-a apucat cu dinții de buza de jos, m-am pierdut cu totul. A început să se miște pe mine, apăsându-se tot mai tare. Nu știam ce urmărea, dar nu prea aveam chef de jocurile ei. Nu azi. Nu după ce aproape că o pierdusem.

Mi-a băgat limba în gură, iar eu i-am strâns instinctiv fesele.

— Mi-a fost dor de tine, a șoptit.

Mărturisirea asta scurtă m-a făcut să înlemnesc. Mi-a înțepenit tot corpul și m-am panicat, fără să am habar de ce reacționez așa. Am îndepărtat-o ca să-i

privesc fața. Vorbea serios. Nu voiam să-mi simtă slăbiciunea, nu eram pregătit să mă dezvălui în fața ei, mai ales că nu știam ce se întâmpla cu mine.

— Așa îți arăți dorul, micuțo? Pentru că, dacă în acest fel ai de gând să-ți exprimi recunoștința pentru că ți-am salvat viața, ai ales cea mai neinspirată metodă. N-o să fac asta cu tine până n-o să fii sigură că vrei cu adevărat.

Voiam să se dea de pe mine cât mai repede posibil și să-mi dispară senzația de disconfort. Mi-a aruncat o privire plină de reproș și de tristețe, iar sentimentul din mine, în loc să dispară, s-a accentuat. *Ce dracu' se întâmplă?* m-am gândit în clipa când aproape că a sărit din jacuzzi și, punându-și repede halatul, a fugit pe punte.

Ce naiba faci, idiotule? am mârâit în sinea mea, ridicându-mă. *Obții ceea ce vrei, după care o alungi,* am mormăit, urmându-i pașii umezi.

Inima îmi bătea nebunește, intuind ceea ce urma să se întâmple când o găseam. Am văzut-o alergând spre cabina mea și am zâmbit, gândindu-mă nu putea fi o coincidență. Am urmat-o înăuntru și am văzut-o stând cu spatele la mine, încercând să găsească în întuneric întrerupătorul. Deodată, o lumină puternică a inundat camera și am privit-o cum se agită. Am trântit ușa, iar ea a încremenit la acel sunet. Știa că sunt eu. Am stins lumina și m-am îndreptat spre ea, dezlegându-i dintr-o singură mișcare halatul, care a căzut pe podea. Așteptam răbdător. Voiam să fiu sigur că știu ce fac, deși, pentru prima dată în viață, nu aveam habar. Am început să o sărut, iar ea mi-a răspuns pasional.

Am luat-o în brațe și am dus-o spre pat. Stătea întinsă în fața mea, iar lumina palidă a lămpilor îi contura trupul perfect. Așteptam un semn.

Iar semnul a venit. Fata și-a ridicat mâinile deasupra capului și mi-a zâmbit de parcă m-ar fi invitat să intru în ea.

— Știi că, de data asta, dacă începem, n-o să mă mai pot opri? Dacă o să trecem de o anumită linie, o să ți-o trag fie că vrei, fie că nu. Te avertizez.

— Atunci, trage-mi-o.

S-a așezat pe marginea patului, privindu-mă în continuare cu ochii ei imenși.

— Erai deja a mea, iar acum te voi păstra pentru totdeauna, am mârâit în italiană, stând la câțiva centimetri de ea.

Ochii i s-au întunecat în mod nefiresc, de parcă pofta urma să izbucnească din acel corp mărunț. Fără nicio jenă, m-a apucat de fese și m-a tras spre ea.

Am zâmbit. Știam că abia așteapta să mă încerce.

— Ia-mă de cap. Și pedepsește-mă cum vreau.

Timpe de câteva secunde, cuvintele astea mi-au tăiat respirația. Femeia care trebuia să fie viitoarea mamă a copiilor mei se comporta ca o curvă. Nu-mi venea să cred că voia să mi se ofere în acest mod. Eram încântat, dar și îngrozit de cât de perfectă era.

— Îmi ceri să te tratez ca pe o curvă. Chiar vrei asta?

— Da, Don.

Șoapta blândă și supunerea ei au trezit demonul din mine. Am simțit cum mi se încordează toți mușchii și cum mă cuprinde un sentiment familiar de pace și control. Când mi-a cerut să fiu eu, toate emoțiile inutile au dispărut. Încet, dar sigur, i-am pătruns în gură, în timp ce avea ochii ațintiți spre mine. Am simțit cum penisul îi intră în gât, așa că l-am împins mai tare, simțind în

jurul lui presiunea pe care o adoram atât de mult. Iar când Laura a cuprins toată lungimea, am fost mândru de ea. Am început să-mi unduiesc ușor șoldurile, ca să văd cât poate rezista. Era nemaipomenită. Primea tot ce-i dădeam.

— Dacă la un moment dat n-o să-ți mai placă, să mă anunți, a spus. Dar în așa fel încât să știu că nu mă cerți.

Totuși, nu dădea niciun semn de opunere. Mi se dăruia complet.

— Același lucru e valabil și pentru tine, a spus, scoțându-i-l din gură într-o secundă.

Când l-a cuprins din nou cu buzele, a accelerat ritmul. Vedeam că îi place. Era obscenă și voia să-mi demonstreze cu tărie ceva. I-o trăgeam în gât, iar ea voia mai mult. Gândul ăsta mă ducea pe culmile plăcerii. Am încercat să-i încetinesc mișcarea, dar fără rezultat.

Simțeam cum orgasmul îmi străbate corpul. Nu îl voiam. *Nu acum și nu atât de repede*, mi-am zis. Am împins-o violent și am încercat să-mi controlez ejacularea, gâfâind. Laura zâmbea triumfător. Deja nu mai suportam. Am aruncat-o pe saltea și am întors-o pe burtă. N-o puteam privi, nu din prima. Nu voiam să termin într-o secundă, știam că acesta avea să fie finalul, dacă îi vedeam desfătarea pe chip.

Am înfipt două degete în ea, descoperind cu plăcere că era udă. Gemea și se zbătea sub mine, iar eu îmi pierdeam mințile din nou. Mi-am apucat scula și i-am introdus-o ușor în păsărica îngustă. Era înfierbântată, udă și îmi aparținea. Simțeam fiecare centimetru al dorinței ei dinăuntru. Am pătruns-o complet și am îmbrățișat-o cu putere. Am încremenit, voiam să savurez acel moment, apoi l-am scos și l-am frecat mai tare. Doamna mea a gemut, fiind din ce în ce mai nerăb-

dătoare. Voia să i-o trag, avea nevoie să simtă asta tare. Șoldurile au trecut la atac când m-am dezlipit de corpul ei. I-o trăgeam cât de tare puteam și, cu toate astea, simțeam că voia și mai mult. A țipat, iar după o clipă n-a mai putut respira. Am încetinit pentru a-i ridica șoldurile mai sus, voiam să văd în toată splendoarea ceea ce îmi aparținea. În timp ce își arcuia spatele, am văzut locul acela întunecat și nu m-am putut abține. Mi-am lins degetul mare și am început să-i mângâi locul strâmt.

— Don...? a gemut îngrozită, dar nu s-a retras nici măcar un centimetru.

Am râs.

— Liniștește-te, mititico. O să ajungem și acolo, dar nu azi.

Nu s-a opus, iar eu m-am bucurat că nu mă putea vedea, pentru că aveam un zâmbet larg pe față. Doamnei mele îi plăcea sexul anal. Era ideală.

Am inspirat adânc și, apucând-o strâns de șolduri, m-am înfipt și mai adânc în ea, apoi încă o dată, și încă o dată. I-o trăgeam fără pic de milă. Aplecat peste ea, am început să-i ating clitorisul cu degetele, simțind cum începe să se strângă înăuntru. Și-a băgat fața în pernă, țipând ceva neînțeles, iar eu am frecat-o și mai tare, simțind cum crește în ea satisfacția. Singurul lucru pe care îl uram era că nu îi puteam vedea fața. Voiam să-i văd orgasmul, să văd în ochii ei plăcerea pe care i-o dădeam. Am întors-o pe spate și am îmbrățișat-o strâns, regulând-o din nou ca pe o curvă. Atunci am simțit cum se strânge ritmic în jurul meu. Ochii i-au devenit tulburi. Deși ținea gura larg deschisă, nu scotea niciun sunet. A avut un orgasm lung, păsărica ei aproape că mi-a zdrobit penisul. Brusc, corpul i s-a relaxat și s-a scufundat mai adânc în saltea. Am încetinit și, legănându-mi ușor

șoldurile, m-am întins spre încheieturile ei firave. Era epuizată. I-am pus mâinile deasupra capului și am ținut-o nemișcată. Știam că ceea ce urma să fac avea să trezească în ea împotrivire.

— Dă-ți drumul pe mine, te rog... Vreau să văd... a găfâit pe jumătate conștientă.

— Nu, am spus zâmbind și am început să i-o trag din nou.

Explodam.

Simțeam cum valurile spermei mele o inundau în întregime pe dinăuntru.

Era o zi perfectă pentru concepție, de parcă întregul Univers ar fi vrut ca ea să rămână însărcinată. Se lupta și mă împingea, dar era prea mică pentru a se opune forței mele. După câteva clipe, am căzut peste ea, transpirat și înfierbântat.

— Massimo, ce naiba faci? a întrebat ea înfuriată. Doar știi bine că nu iau pastile.

Continua să se agite sub mine, încercând să mă dea la o parte, iar eu nu îmi puteam ascunde satisfacția.

— Pastilele pot fi sau nu de încredere, am spus. Ai un implant contraceptiv, uită-te. I-am arătat cu degetul.

Transmițătorul implantat la ordinul meu nu era cu mult diferit de implantul contraceptiv pe care îl avea Anna. De aceea, știam foarte bine că o să creadă fără probleme în basmul ăsta.

— Încă din prima zi, de când dormeai, am ordonat să-ți fie introdus. Nu voiam să risc. Are efect trei ani, dar, desigur, îl poți scoate după un an.

Nu mă puteam opri din zâmbit gândindu-mă că, poate de azi, o să înceapă să crească în ea fiul nostru.

— Te dai de pe mine? a izbucnit furioasă, iar eu am decis s-o ignor.

— Din păcate, o să fie imposibil pentru încă o vreme, micuțo. Mi-e greu să ți-o trag de la distanță. I-am atins părul de pe frunte. Când ți-am văzut fața pentru prima oară, nu te-am dorit. Eram mai degrabă îngrozit de acea arătare. Cu timpul însă, când am început să agăț toate portretele tale încât să fie peste tot, am început să-ți observ fiecare detaliu al sufletului. Nu ai idee cât de mult seamănă cu originalul. Ești la fel ca mine, Laura.

Dacă eram capabil de dragoste, atunci chiar în secunda aceea mă îndrăgosteam de femeia care se afla sub mine. Mă uitam la ea și simțeam aproape fizic cum se schimba ceva în mine.

— În prima noapte, te-am privit mult, până s-a luminat de ziuă. Îți simțeam mirosul, căldura corpului, erai vie, existai și stăteai lângă mine. Apoi toată ziua n-am putut pleca de lângă tine, mă temeam că o să mă întorc, iar tu n-o să mai fii.

Habar nu aveam de ce îmi spuneam toate astea, dar simțeam un impuls irezistibil ca ea să știe totul despre mine. În glas mi se putea distinge frica.

Pe de o parte, voiam să se teamă de mine, iar pe de alta, voiam să afle tot adevărul despre mine.

Câteva zeci de zile mai târziu sau poate mai multe
(nu știu, am încetat să mai număr)

CAPITOLUL 1

Tăcerea domnea și, realizând ceea ce tocmai spusese, am închis ochii. Din nou, rațiunea mea îngustă voia doar să se gândească la ceva, dar i-a poruncit gâtului să scoată un sunet.

— Repetă, a spus cu o voce calmă, ridicându-mi bărbia.

M-am uitat la el și am simțit cum lacrimile îmi năpădesc ochii.

— Sunt însărcinată, Massimo, vom avea un copil.

Negru m-a privit cu ochii larg deschiși și, după un timp, a căzut la pământ, îngenunchind în fața mea. Mi-a ridicat tricoul și a început să-mi sărute ușor burta, murmurând ceva în italiană. Nu știam ce se întâmplă, dar când i-am prins fața în mâini, am simțit cum lacrimile îi curg pe obraji. Acel om puternic, autoritar, periculos stătea în genunchi în fața mea și plângea. Când am văzut asta, nu m-am putut abține și, într-o clipă, am simțit și eu un șuvoi de lacrimi pe față. Am încremenit amândoi pentru câteva zeci de minute, oferindu-ne unul celuilalt timp pentru a digera emoțiile.

Negru s-a ridicat și m-a sărutat pasional și intens.

— O să-ți cumpăr un tanc, a spus. Și, dacă o să fie nevoie, o să sap un buncăr. Promit să vă protejiez pe

amândoi, chiar dacă o să trebuiască să plătesc cu capul pentru asta.

A spus *amândoi*. M-a emoționat atât de tare acel cuvânt, încât am început să plâng din nou.

— Hei, micuțo, gata cu atâtea lacrimi.

Mi-am șters obrazii cu mâna.

— Sunt lacrimi de fericire, am mormăit în drum spre baie. Mă întorc imediat.

Când am ieșit, la scurt timp, stătea în pat doar în boxeri. S-a ridicat și a venit spre mine, sărutându-mă pe frunte.

— O să fac un duș, să nu pleci nicăieri.

M-am întins și mi-am cuibărit fața în pernă, analizând ceea ce tocmai se întâmplase. Nu mă așteptam ca Negru să poată plânge, mai ales de bucurie. După câteva minute, ușa de la baie s-a deschis, iar el a rămas în prag, gol și plin de apă. S-a îndreptat fără grabă spre pat, de parcă mi-ar fi oferit timp să mă bucur de priveliște și s-a întins alături.

— De când știi? a întrebat.

— Am aflat accidental luni, când am făcut un test de sânge.

— De ce nu mi-ai spus imediat?

— Nu am vrut înainte de plecare și, în plus, trebuia să analizez asta.

— Olga știe?

— Da. Și fratele tău.

Massimo s-a încruntat și s-a întors pe spate.

— De ce nu mi-ai spus că tu și Domenico sunteți rude? am întrebat.

S-a gândit o clipă, mușcându-și buzele.

— Voiam să ai un prieten, o persoană apropiată în care să ai încredere. Dacă ai fi știut că e fratele meu, ai fi fost mai rezervată. Domenico știa cât însemni pentru mine și nu-mi imaginam pe altcineva având grijă de tine în lipsa mea.

Ceea ce spunea chiar avea sens. Așa că nu am simțit furie sau pretenția de a fi știut dinainte.

— Deci anulăm cununia? am întrebat, întorcându-mă spre el.

Massimo s-a întins pe o parte, lipindu-și trupul gol de mine.

— Cred că glumești. Copilul trebuie să aibă o familie completă. Cel puțin trei oameni îl concep. Ți amintești?

După ce a spus asta, a început să mă sărute cu blândețe.

— Ce a spus doctorul? L-ai întrebat dacă putem...

Am râs și i-am înfipt adânc limba în gât. A gemut, apăsându-mă și mai tare pe buze.

— Hm... Înțeleg că da, a găfâit, desprinzându-se de mine o clipă. O să fiu blând, promit.

Întinzând mâna spre noptieră, a oprit televizorul cu telecomanda, iar în cameră s-a făcut întuneric.

A smuls pătura de pe mine și a aruncat-o de pe pat, apoi și-a strecurat ușor mâinile pe sub tricou și mi l-a scos pe cap. Și-a plimbat liber mâinile pe corpul meu. După ce m-a mângâiat pe față, mi-a cuprins sânii și a început să-i preseze ritmic. Apoi s-a aplecat, i-a apucat cu buzele, i-a mușcat și a început să-i sugă. M-a cuprins un sentiment ciudat, de parcă m-ar fi pătruns o pură desfătare. Niciodată nu mai simțisem în asta o plăcere

atât de mare. Massimo nu se grăbea cu mângâierile, voia să se bucure de fiecare părticică din trupul meu. Gura i se muta de la un sfârc la celălalt, apoi se întorcea la gura mea, sărutând-o cu pasiune. Simțeam cum i se mărea încet scula; o freca de mine cu fiecare mișcare. Câteva clipe mai târziu, eram atât de nerăbdătoare, de excitată și de dornică, încât am luat inițiativa. Îl voiam acum, imediat. M-am ridicat ușor, dar când Negru a simțit ceea ce plănuiam să fac, m-a strâns de umeri.

— Vino la mine, am șoptit, foindu-mă sub el excitată.

Simțeam că zâmbea triumfător în acel moment, știind cât de mult îl doream.

— Micuțo, eu abia acum încep.

Și-a mișcat încet buzele pe trupul meu, începând de la gât, trecând peste sâni și burtă, până când a ajuns unde ar fi trebuit să fie de mult. M-a sărutat și m-a lins prin dantela chiloților, iritându-mi păsărica dornică, după care i-a scos încet și i-a aruncat pe podea. Mi-am desfăcut larg picioarele, știind ce urma să se întâmple. Șoldurile au început să mi se miște ușor și ritmic pe cearșaful din satin. Pe măsură ce îi simțeam mai mult respirația între picioare, un val de dorință se revărsa din nou. Massimo și-a înfipt încet limba și a gemut tare.

— Ești atât de udă, Laura... a șoptit. Nu știi dacă sarcina e de vină sau dacă ți-a fost atât de dor de mine.

— Taci, Massimo, am spus, apăsându-i capul în păsărica umedă. Fă-mă să mă simt bine.

Tonul meu autoritar a acționat precum steagul roșu asupra unui taur. M-a apucat de coapse și, trăgându-mă până la jumătatea patului, mi-a pus o pernă sub spate, iar el s-a așezat pe pătura pe care o aruncase mai devreme.